

prima instanță: Gh. Mîțu
instanța de apel: D. Manole, V. Negru, E. Fistican

ÎNCHEIERE

09 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Oleg Sternioală și Ion Corolevschi

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Stratulat Tudor,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Stratulat Tudor către
Întreprinderea cu Capital Străin „RED Union Fenosa” Societății pe Acțiuni privind
contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2015, prin care a fost respins
apelul declarat de către Stratulat Tudor și menținută hotărîrea primei instanțe,

c o n s t a t ă:

La 13 decembrie 2013, Stratulat Tudor a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „RED Union Fenosa” Societății pe Acțiuni
privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii Stratulat Tudor a invocat că la 01 noiembrie 2013, de către
colaboratorii pîrîtlui a fost întocmit actul nr. A 21720 de depistare a încălcării clauzelor
contractuale care constau în conectarea neautorizată a firului electric la magistrala RED
Union Fenosa la apartamentul nr. 40, str. Matei Basarab 7/7, mun. Chișinău, ce îi
aparține cu drept de proprietate.

Susține Stratulat Tudor că împreună cu familia lui nu mai domiciliază în
apartamentul nr. 40, din str. Matei Basarab 7/7, mun. Chișinău, deoarece au trecut cu
traitul permanent în Irlanda, iar alți chiriași nu locuiesc în apartamentul dat, în afară de
timpul petrecut în perioada concediului, cînd revin în țară.

A indicat Stratulat Tudor că, în actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale,
persoana responsabilă de controlul efectuat nu a constatat unde e direcționat cablul dat
și dacă e unit cu careva priză din apartament, apoi urma de clarificat cînd a fost conectat
și de ce nu a fost depistat anterior.

Relevă că în anul 2009 toata magistrala de la contoare și pînă la apartament a fost
verificată astfel care-va încălcări atunci nu au fost constatate.

Susține reclamantul că, din actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale
reiese că priza cu care se presupune că a fost conectată neautorizat sarcina nu trecea.

Indică Stratulat Tudor că dînsul nu este de acord cu actul întocmit din cauza că acesta a fost întocmit fără a constata dacă cablul suspect e conectat anume în apartamentul lui și fără a fi stabilit în ce perioadă putea fi conectat. Astfel, locatarii apartamentului nu sunt responsabili de cablurile conectate de stăpîinii anteriori, adică pînă la procurarea apartamentului.

Consideră reclamantul că dînsul nu poate duce responsabilitate de inacțiunile operatorului care este obligat să efectueze controlul indicat în pct. 28 al Regulamentului pentru furnizare și utilizare a energiei electrice, iar faptul că echipamentul de măsurat este situat în locurile de uz comun din blocul de locuit cu mai multe apartamente, deduce că furnizorul urma să ceară explicații cu privire la conectarea ilegală la curent electric de la gestionarul blocului de locuit.

Suplimentar, reclamantul a indicat că, la 15 noiembrie 2013, dînsul a depus o cerere prealabilă în adresa ÎCS „RED Union Fenosa” SRL, prin care a solicitat anularea actelor administrative întocmite la 01 noiembrie 2013, însă, prin răspunsul din 06 decembrie 2013 furnizorul de energie electrică i-a refuzat solicitările înaintate.

Solicită Stratulat Tudor anularea actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. A21720, a actului de control al echipamentului de măsurare emise la 01 noiembrie 2013 a facturii pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale din 13 noiembrie 2013 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23 octombrie 2014 acțiunea depusă de către Stratulat Tudor a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d.85, 88-90).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2015, a fost respins apelul declarat de către Stratulat Tudor și menținută hotărîrea primei instanțe fără modificări (f.d.128-136).

La 02 iulie 2015, Stratulat Tudor a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, solicitînd casarea actelor judecătorești emise de către instanțele judecătorești inferioare și emiterea unei noi soluții.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 02 iulie 2015, este depus în termen.

În motivarea recursului Stratulat Tudor a invocat că instanțele ierarhic inferioare eronat au aplicat normele de drept material.

Verificînd legalitatea deciziei contestate, în limitele invocate în cererea de recurs depusă de Stratulat Tudor, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 07 august 2015, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii, intimatul nu a depus referință la cererea de recurs declarată de către Stratulat Tudor, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că Stratulat Tudor în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar precizează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul relevă, prin prisma jurisprudenței CEDO, că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată, instanța de recurs menționează și faptul că potrivit articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atît în practică, cît și în drept.

Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sânt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios la judecarea pricinii în ordine de apel completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Stratulat Tudor, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Stratulat Tudor se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Oleg Sternioală

Ion Corolevschi